

РЕШЕНИЕ
№ 163

гр. Перник, 10 юни 2011 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осми юни, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: 1.СТЕФАН СТАНЧЕВ
2.ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и с участието представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от председателя Георгиев КНАХД №140/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното: ,

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Директор на Районна здравноосигурителна каса (РЗОК) - Перник против решение №44/01.04.2011 г. на Районен съд - Радомир, постановено по н.а.х.д.№552 по описа на съда за 2010 г.

С атакуваното решение е отменено изцяло на процесуално основание наказателно постановление №148/13.12.2010 г. на Директор на РЗОК - Перник, с което на ЕТ „*****“, гр. Земен за нарушения по чл. 110 във вр. с чл. 108, т. 5 от Национален рамков договор (НРД) 2010 г. е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 50 (петдесет) лв. на основание чл. 105ж, ал. 1 от Закона за здравето осигуряване (ЗЗО).

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е постановено в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. На това основание от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като остави в сила процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява. Представлява се от ю.к. П. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, се представлява в съдебно заседание от едноличния си собственик, д-р И. Възразява срещу

жалбата. Пред съда е депозирано и писмено становище, в подкрепа на позицията на ответника.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на Районен съд – Радомир е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК намира, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

Районен съд – Радомир въз основа на събраните и представени по делото доказателства е приел, че процедурата, по налагане на административно наказание е опорочена, тъй като в процесното наказателно постановление е издадено въз основа АУАН, съставен при съществени процесуални нарушения, а именно: неяснота относно датата на съставянето му, тъй като в частта при номера на акт а е вписана дата 18.08.2010 г., а като дата на съставяне е посочена дата 09.08.2010 г., което е дата предшестваща деня на извършената от контролните органи проверка, документирана за първи път в констативен протокол от 16.08.2010 г.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата инстанция, макар, че това не е единствения пропуск допуснат от актосъставителя и АНО при съставяне на АУАН и НП.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че процесуалното нарушение, послужило за отмяна на НП е несъществено. Освен така констатирания от районния съд процесуален порок, при извършената проверка от настоящата касационна инстанция се установи и следващ такъв, относно изискването на чл. 42, т. 4 във вр. с точка 5 от ЗАНН. По съществото си вмененото с АУАН нарушение представлява бездействие, а именно "неизпълнение задължения за уведомяване на РЗОК за настъпили промени в обстоятелства, декларирани преди сключване на индивидуален договор по 330". В акта за установяване на административно нарушение липсва такъв диспозитив. Изпълнителното деяние на нарушението е включено при издаването на наказателното постановление, но пък там липсва още един съществен елемент, а именно – кога и къде е извършено нарушението. Декларациите се подават в РЗОК, което е със седалище гр.Перник. Уведомлението за промяна на обстоятелствата в декларацията, следва също да се подаде по седалище на органа който я приема. Неизпълнението на това задължение е довършено в района на седалището на РЗОК. Ако в АУАН и НП е описано къде е извършено деянието /бездействието/ няма да е налице въпроса относно местната подсъдност. В настоящия случай местната подсъдност не може да бъде

определена по категоричен начин. Липсва и твърдение кога е извършено нарушението, с оглед определяне на давностните срокове. Налице е ограничаване правото на защита на наказаното лице, във връзка с липса на съществени реквизити на АУАН относно описанието на нарушението и обстоятелствата по извършването му. В описателната част на акта не се съдържа коректно описание на констатираното нарушение, така че за наказаното лице да стане ясно за какво ще бъде наложена санкция, за да организира защитата си още пред административнонаказващия орган (АНО). Липсва знак за единство между словесното и цифровото описание на нарушението. АНО при разглеждане на административнонаказателната преписка и издаване на НП, е следвало, съгласно правилото на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, преди да се произнесе, да провери акта по отношение неговата законосъобразност и обоснованост, и при констатирани пороци да го върне на актосъставителя, а не директно да приложи правилото на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Защото има пороци на АУАН, които НП не може да заздравя. Независимо, че за АНО, като правоприлагащ орган, е възможно да е било ясно, какво е имал предвид актосъставителя, правилото е уредено в полза на нарушителя, с оглед правото му на защита. В наказателното постановление липсва дори и изрично позоваване на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, макар и да е приложен от АНО.

Мотивиран така и предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на решението на Районен съд – Радомир, не се установиха пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна или изменение.

Тъй като и настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №44/01.04.2011 г. на Районен съд – Радомир, постановено по н.а.х.д.№552 по описа на съда за 2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: /П/